

ולקרא שם דמוקרים דהו א מזינים
וישלחת יעלב מלכים לפניו אל עשו איזיר ארץך
שעיר שדה אדים יצור אדים לאמר כה תאמיר
לאני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן ארדי
וآخر עד עדתך ריחני לשור ותמור שאן ועבדך
ושפחה ואשלזה להגניך לאתי למצוות בעיניך
וישבו דמכלאים אל יעקב לאמר באו אל איזיר
אל עשו וגם היכר רקראתך וארבול מאות איש עבו
וירא יעקב מאו יצר לו יתקא את העם אשר אהז
אנ האצאי ואת דבוקה וגאמילים כשייחנוה ואמר
אם יבוא לעשו אל המוחנכה דאותה והכחו והיה המוחנה
הנישאר לפטליטה ריאניר יעקב אלדו אני אנדרם
ואלי אני יוציא יהוזה האמר אליו שוב לא-ען
ולמולדתך ואיטיבך עמר קטנתי מבלוזסדים
ומכל האנויות אשר עשית את עבדך כי במילך
עברתי את הירדן הזה ועהה היהתי לישע מוחנוה
הנישאר נא מידי איזי מילך עשו כי ראה אונט את פָּנָן
יבוא והבנוי אם על בנים ואנה אכורת דיטב איטיב
עמר ושכוני את זרעך בזוכלים אשר לא יספר
מרב וילך שם בלילהך יהוא ויקוץ מן דבאו בידך
מנוחה כלעשו איזי לעדים מגדים ותישים עשרים
רוצחים מאותים ואילים עשרים גמלים מיניקות
ובניהם שלושים פרווה ארבעים וארבעים עשרה
אתנה שעשרים ועשרים עלה גותך ביד עבדך עדר
לדור לדור יאמר אל עבדך עברו לפניהם וריהם
השימרו בין לדור ובין לדור יישו את הראשות נאמר
כי יפיגש עשו אליו ישאלך לאמר לכמי אתה ואנני
תכלך וכמי אלך לפניך ואמרת לעבדך ליעלה מזח
זה שלווה לך לא-ען לעשו והנלה אם הו אוריין וישו
אם אתה דישע זם אתה דשלישי זם אתה כל ההרכבים
אחרי הפלדים לאמר בדבר זהה הדרון אל עשו
במלאכם אותו ואמרתם אם זהה עבר יעקב אוריין
יכאמר אכפרה פניר במנחה דהילכת לפנינו ואיזרי
הארה פנוי אובי ישא פנוי וגער הביאה על
פנוי וזה כבלילה דהוא במוחה ויקום בלילה הוא
ירקח את שחת עשו ואת שעת עפלה והוא איזרי
לשך ידיו ויעבר את מועבר יבך ויקחם ויעברם
את דזראל ויעבר את אשר לו ויוגה יעקב לבדו
ויאבה איש עמו עד עלה השזר וירא כי לא יכול
לו ויאל בכר ירכו וגקלע כף ירד יעקב בהאבקו עמו
ויאמר שלחני כי אלה בשחר ויאמר לא אשכחך
כי אם ברכתך ויאמר אליו מה שבר ויאמר יעקב